

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!

Het Parool

03-09-2016

Excuses om niet te aanvaarden

THEODOR HOLMAN

Laat ik eerlijk zijn: ik ben ook zo opgevoed. Had ik iets verkeerd gedaan, dan moest ik mijn excuses aanbieden. Werden die excuses aanvaard - geen onbelangrijk punt - dan was de lei weer schoon en kon ik nieuwe misdaden begaan.

Excuses zijn een christelijke blindedarm - je kunt er last van hebben, maar zin heeft hij niet.

Rutte heeft zijn maatschappelijke misdaden erkend - hij had het volk voorgelogen - en hij heeft daarvoor excuses aangeboden. Maar op een manier die afkeurenswaardig is, waarover straks meer. Niemand heeft tot nu toe gezegd: "Excuses aanvaard, Mark."

Ik snap dat. Wanneer iemand zijn excuses aanbiedt, zeg je niet meteen: "Excuses aanvaard!" want je voelt je toch nog genaaid. Je haalt hoogstens zuchtend je schouders op, kijkt een beetje weg en dat is het dan. Je suggereert meer dat je de excuses hebt aanvaard, dan dat je het uitgebreid laat blijken. Hiervoor is het noodzakelijk dat je de excuses, de spijt, oprecht vindt en gelooft.

Mark zei echter sorry. Sorry is niet alleen Engels, maar het is de allerluiste vorm van excuses aanbieden. Sorry is een nepjuweel. Een stopwoordje dat populair is in de onderwereld omdat ze toch weten dat het onzin is.

Er is net een liquidatie geweest en terwijl uit de loop van de AK-47 nog rook komt, hoor je uit de bivakmuts iemand grommen:

"Sorry." Een staatsman die het platte sorry tegen zijn volk zegt, kijkt neer op het gepeupel, want door dat woordje te gebruiken probeert hij te vermijden dat hij antwoord krijgt.

Want wat moet je ook zeggen op dat sorry?

Woorden van spijt en excuses moeten consequenties hebben. Daar werd Mark wel naar gevraagd, maar die consequenties begonnen allemaal met: "Ik zal in de toekomst niet meer..." Vul maar in.

Fout. Hij had moeten zeggen: "Die duizend euro heb ik niet gegeven, dus die geef ik alsnog. In het geld geven aan Griekenland heb ik me in mijn macht vergist. Nederland stelt niks voor, en ik dus ook niet. Ik heb tegenover u, volk, gefaald als staatsman. En daarvoor bied ik u mijn excuses aan. Ik merk wel aan de verkiezingen of u mijn excuses aanvaard hebt of niet."

Maar Rutte zei sorry. Hij klonk als een pratende bivakmuts die de loop van zijn geweer koud blaast omdat hij nog een klusje wil opknappen.

t.holman@parool.nl